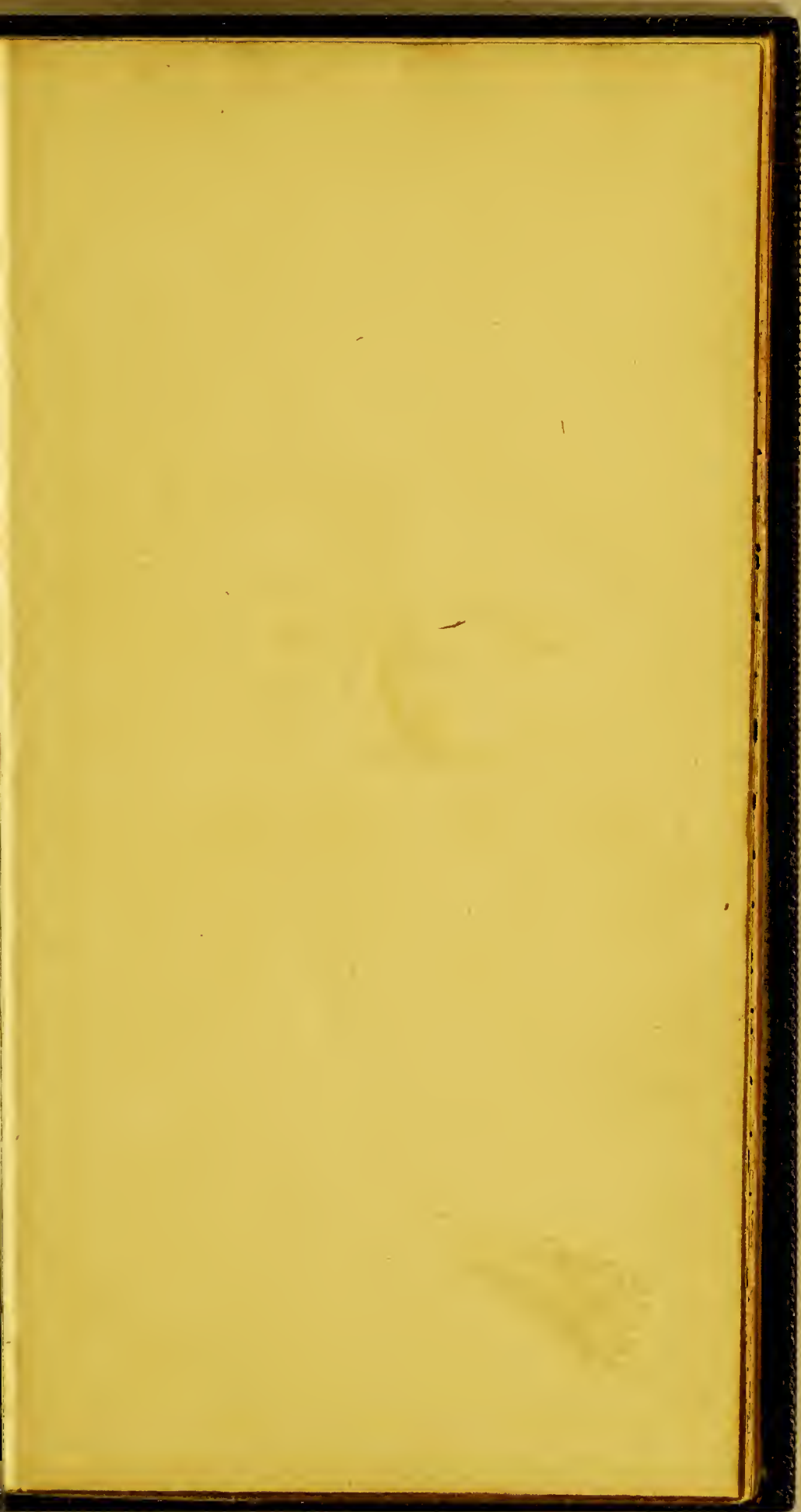
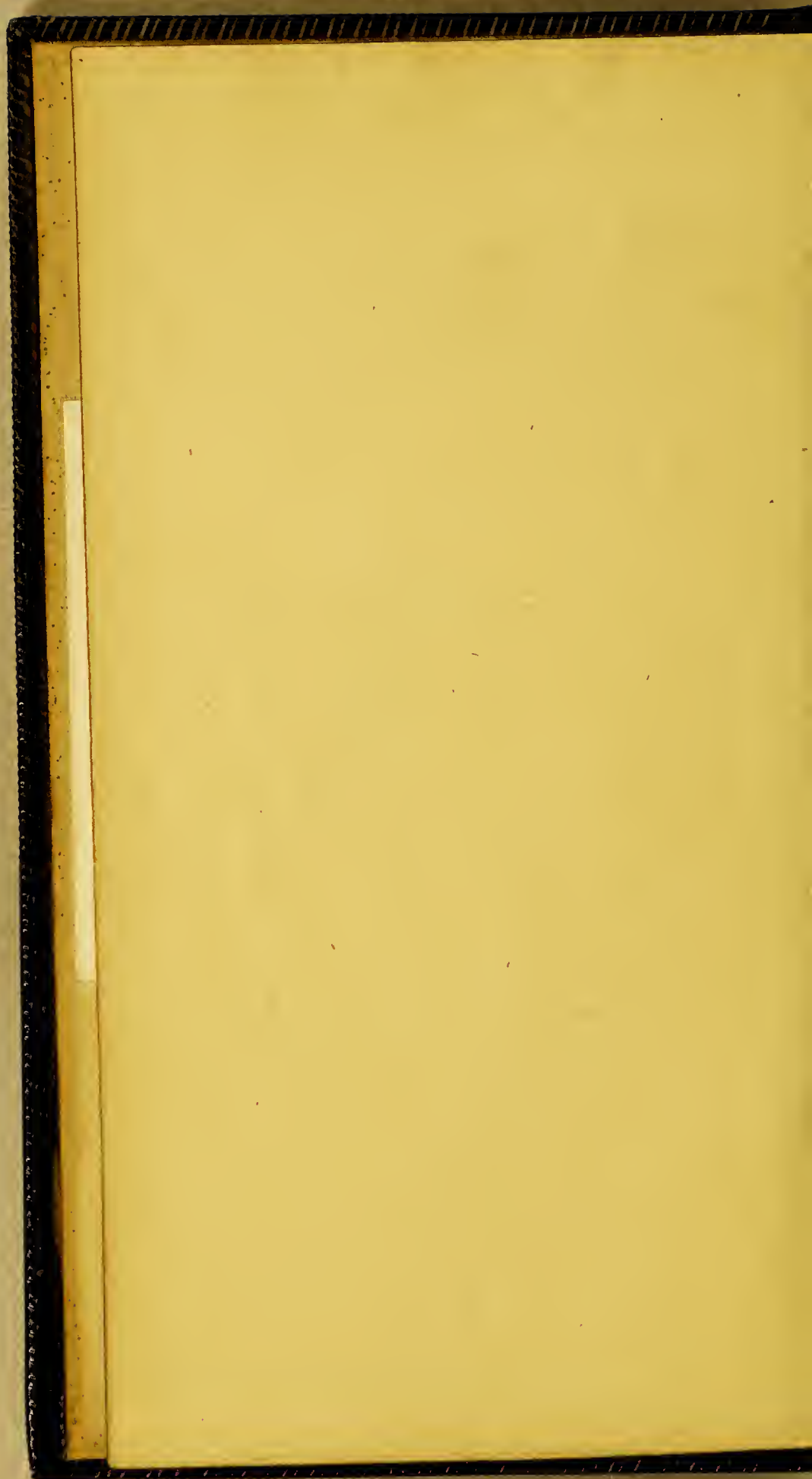

John Carter Brown.

HUGONIS GROTII
LIBER SEPTIMUS
DE IURIS
ALLEGARIUM
DISERTISSIMO ALTERO
SPECTISSIMO

ANNO
MDCCLXXII
LONDINI

M. DC. LXXII
LONDINI

HUGONIS GROTII^v
DE ORIGINE
GENTIUM
AMERICANARUM

DISSERTATIO ALTERA,
adversus obtrectatorem,

Opaca quem bonum facit barba.

PARISIIS,

Apud SEBASTIANUM CRAMOISY,
Architypographum Regium, viâ
Iacobæâ, sub Ciconiis.

M. DC. XLIII.

CVM PRIVILEGIO.

1851 Dec 27 3 1/2

Yonkers

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

1851 1 1 1/2

JOHN CARTER BROWN

HUGONIS GROTII
DE ORIGINE
GENTIUM
AMERICANARUM
DISSERTATIO ALTERA.

ROPOSUERAM nuper
mea cogitata super quæ-
stione, unde ortæ sint
gentes magnæ terrarum
partis, quam nunc vulgo Ameri-
cam, aut Indiam Occidentalem di-
cimus. Et proposueram modestissi-
mè, rationes meas adferens, sine
cuiusquam iniuria, & ita ut para-
rum me ostenderem sequi eos qui
certiora possent indicare, promitte-
rem etiam me gratiam iis acturum.

Pro hoc & labore meo & comitate nihil minus sperabam quàm maligna iudicia, quale exstitit obtrectatoris, hominis ita Geographi, ut in Hispania Gades & Calis duas nobis insulas fecerit, & in libris quos de America edidit, idem ille Emmanuel Moraes, cuius ipse nobis particulam huic suo operi adtexuit, tot repererit errores quot sunt paginae, sed eos vulgo palam facere sit vetitus, ne quid deperiret auctoritati aut presbyteri, aut exercitoris. Habet hunc morem obtrectator, ut quaecunque ipse aut non legit, aut credere non vult, ea falsa dicat. Falsum ei est, Columbum cognitionem insulae S. Dominici accepisse à mercatore in Canariis & Azoribus versari solito, idque cum eum morti propinquum in Tercera Columbus reperisset. Nomen ei mercatori fuit Zanchius de Huelva, testanti-

5

bus multis, etiam Garcila Vega, qui ex regum Incharum sanguine ortum se dicit, & cuius auctoritate passim hic obtrektor utitur. Et cæteræ Columbi coniecturæ tenuiores erant, quàm ut eis fides tam pertinaciter spei suæ infisteret. Falsum illi, quod Plinius Indos dicit vi tempestatum in Suevorum litora delatos; cùm tamen par casus narretur ab historicis in temporibus Barbarossæ: nec id sanè mirum videri debeat, si per Indos intelligantur Sinenses, & si continuum sit circum Tartariam mare. Falsum illi, circumcisos fuisse Iucatanenses, quod præter Martyrem Anglerium testantur Godingius, & relationes editæ Antuerpiæ anno CIOIOLVIII quæ addunt Tolonas, Acuzamitenses, & alios circa Mexicam. Addidit Herrera Guazacualcenses. Mirum verò quàm ipse res adferat pro

babiles, qui à lue venerea arrosa
 vult illis præputia, quasi ita Iudaica
 esset illa lues, ut præputium perdere
 contenta vicinis partibus parceret.
 Falsum illi omne id quod viri nobi-
 lissimi Zenones Veneti, & voce &
 scriptis ad posteros suos prodidère.
 At cur tandem? quia ita libet. Om-
 nia quæ contra me scripsit in hoc
 argumento, non veritatis scripsit
 studio, sed obtrectandi. Magis cre-
 do ei se probat, quem suo operi ad-
 didit, Lescarbotus, qui probabile
 putat Noachum in America natum
 iter ad veterem patriam indicasse
 posteris. Dicam ego quod verum
 est, me non libros tantum legisse
 multos quos & obtrectator, sed &
 scriptis usum commentariis: quæ-
 dam etiam me credidisse testibus,
 qui in illis locis vixerant. Attamen
 quia hæc, posterius quæ dixi, mihi
 idem facere possunt, non aliis for-

tē, præfertim, ut nunc sunt tempora
 pertinacibus, ex solis libris editis sa-
 tisme habere confido, unde adstruā,
 non quidem certa esse & explorata
 quæ dixi, (neque enim venditavi ut
 talia) sed probabiliora iis quæ con-
 tradietores hæctenùs attulêre. Bi-
 pertita est mea disceptatio: de gen-
 tibus cis Isthmum Panamensem; de
 gentibus ultra eum Isthmum. In
 utraque parte dixi primùm, quid in
 universum censerem, illos à Nor-
 wagia ortos, hos ab austrinis terris,
 quæ ultra fretum sunt Magellani-
 cum. Sed exceptiones addidi in par-
 te nobis propiore de Iucatanensi-
 bus, & quibusdam eorum vicinis
 in parte remotiore de Peruanis. De
 his omnibus nihil dum video cu-
 meas coniecturas cum aliorum sen-
 sibus commutare debeam. Groen-
 landiam ait esse partem continentis
 Americanæ. libenter ei in eo asser-

tiar. Neque enim ei similis esse vo-
 lo , ut eam in omnia contraria.
 Groenlandiam à Norwagis habita-
 tam , inter ipsum , & me , & omnes
 constat. Habemus ergo iam partem
 Americæ à Norwagis , ut ego dix-
 ram , habitatam. Quid illos Groen-
 landiæ infessores impediit ire lon-
 giùs , & per lata terrarum spatia ge-
 nus suum propagare? Notemus ve-
 rò nullum vestigium famæ in vete-
 re orbe repertum, quod ad mille an-
 nos pertingeret. Islandia quantum
 ex Annalibus cognoscitur per ho-
 minem Suedum detecta anno Chri-
 sti 1000CLXIV. Habitata ab Ingulfo
 Norwago anno 1000CXIV. Circa
 dem tempus Groenlandia perno-
 ci cœpta , teste bono Dithmaro
 Ileshemo. Utrique lingua vetus
 Norwagica: Saxonica per commer-
 cia in oram irrepfit postea. Christia-
 nismi nulla tunc ibi notitia. Chri-

stianismum pariter accepere, & Islandia & Groenlandia anno Christi
 cccccxcviii, cum exigua ante iacta essent femina. Et propterea mores quos Angrimus narrat, nihil ad nos pertinent. ij enim posteriores sunt accepto in Islandia & Groenlandia Christianismo. Inter illos annos prope quingentos vide quantum auctus accipere potuerit gens imprimis foecunda. Neque enim frustra Iornandes Gothus, Scandziam, in qua est & Suedia, & Norwagia, vocavit gentium officinam. Japonensis terra à 100 annis habitari coepit. vide quanta ibi fuerit hominum multitudo, in caelo minus genitali, iam Marci Pauli Veneti temporibus, id est, intra annos à sui origine trecentos. Non longè abit ab iis quæ diximus, quod Herrera dixit auctores gentis Mexicanæ mare transisse circa annum Christi

1000000. intraſſe terram quæ poſt-
 eà Mexicana dicta anno Chriſti
 1000000. Poſteà novem populos
 diſtinctis temporibus veniſſe è Se-
 ptentrione, id eſt, à partibus Ame-
 ricæ primùm habitatis, unde & illi
 Mexicanorum maiores venerant.
 Horum in numero fuiſſe illos qui
 Mexicano regno nomen dedere
 ſexcentis ante Hiſpanorum adven-
 tum annis. Ducentis ante id tem-
 pus annis adveniſſe ab eodem Se-
 ptentrione Navillacas, ait Acoſta,
 venatui aſſuetos hos non minùs
 quàm priores illos. Nec ſpernen-
 dum quod Herrera dicit eos qui in
 terra Baccalao habitant colore, cul-
 tu, veſtitu, ſedibus congruere cum
 Lapponibus Norwegiæ vicinis. Po-
 ſtremos à Septentrione illò veniſ-
 ſe Tapanecas ait Herrera anno an-
 te Hiſpanos tercentefimo triceſi-
 mo & ſecundo. Adde iam argu-

mentum illud , quo & alios indu-
 ctos video , ut crederent non terre-
 stri , sed maritimo itinere venisse ,
 qui primi illas terras habitarunt ,
 quòd equos secum nullos adduxêre.
 Quid ergo propius creditu , quàm
 ortos Groenlandia eos qui ulteriora
 tenuêre , ita tamen ut , quando cele-
 bris fuit illa navigatio , per tempo-
 rum spatia ex Suedia , Norwagia ,
 Dania cultores accesserint novi ,
 magna ad sobolem incrementa? Ac-
 cedit , quod cur gentes pleræque
 Americæ cis Isthmum credantur or-
 tæ ex Germania , cuius veteris pars
 Norwagia est , attuli argumenta ,
 quæ si non carptim sumantur , (id
 enim sophisticum est) sed iunctim ,
 multùm apud æquos iudices habe-
 bunt ponderis , præsertim ubi non
 opponuntur validiora alia. Inter
 hæc magnum mihi certè est , quòd
 sicut Islant , Frissant , Groenlant ,

Estotilant, in lant exeunt, quod Germanica lingua regionem significat, ita & regiones pene omnes quæ in parte sunt novi orbis Septentrionali. Adscribam non pauca ex Herrera. Cibatlan, Apanatlan, Masafilan, Autlan, Acoiuxtetalan, Necedelan, Auxlan, Guaxcatilan, Treozapotlan, Gueotrilan, Civatlan, Languitlan, Cuahuitlan, Guaxolitlan, Cimatlan, Centlan, Gaultitlan, Caratlan, Coatlan, Ixcatilan, Zapotitlan, Quaxitatlan, Maitlan, Ciguatlan, Mautlan, Zumatlan, Chiakhurtilan, Nautlan, Zocotlan, Itzaimichutlan, Anucatlan, Tenuchtitillan, Acalan, Mazatlan, Uspatlan, Huftatlan, Cucutumelan, Metrillan, Axtatilan, Guatitlan, Xeutitlan, Mogitlan, Tuxcaitillan, Ocotlan, Quaxatatlan, Zefotlan, Ycatlan, Tonuchitillan, Comillan, Onocassan, Ci-

nantlan, Tapatlan, Aztlan, unde reges Motefumæ maiores numero octo. Quod autem ex duabus ultimis consonantibus posterior extricta est, id planè mirari non debemus, cum processus temporis in cælo molliore tales vocum emollitiones quasi necessariò secum adferat, ut ostendit lingua nunc Gallica, & aliæ à Latina ortæ. Sic & Norwegam, si Hispanum pronuntiare iubeas, Noribega dicet. Nec illud Alavandorum nomen à Longobardis sive Lombardis longius abit, quàm bipennis nomen Alabarde, quod veteres historiæ scribunt Lombarda, sicut à Saxonibus Sacx, à Francis Franciscæ dicta sunt, armorum genera. Teut gentis conditorem, deúmque dictum Germanicis gentibus notum omnibus, & inde ipsi sibi dicuntur Teutschen, quod Latine scribitur Teutisci. Idem deus

Mexicanis. Negari id non debuit, cum testes habeamus & Herreram & Gomaram, qui res Cortesij diligenter perscripsit, & prætereà Martirem Anglerium: & inde lingua Totonaca apud Herreram, & nomen proprium Theuthlille, ut olim apud Germanos Teutobocchus, & similia multa. Vox Peque torrentem significans, in quam vicorum nomina desinunt, est apud Herreram. Cætera vocabula ex Anglis scriptoribus maximè sumsi. & non dubito quin plura detecturum sit tempus, & quærendi cura. Addam & illud non spernendum, in compositis nominibus apud Mexicanos, ut idem ille testatur Gomara, vocem quæ subiectum significat subsequi, præcedente adiuncto, quo subiectum restringitur, quod in Germanorum vocibus compositis pene omnibus pariter se habere de-

prehendas. Huronibus Aihtaha pater. id quoque vetus Germanicum est Aita. Quòd si ideò gentes illæ Germanicæ non sunt, quia multa ibi vocabula reperiuntur non Germanica, iam à nulla gente orti erunt, quia vocabula illa cum nulla alia gente congruunt. Cui consequens est, ut credantur aut ab æterno fuisse cum Aristotele, aut ex terris orti, ut de Spartis fabula est, aut ex Oceano, ut voluit Homerus, aut aliquos ante Adamum fuisse conditos homines, ut nuper aliquis in Gallia somniavit. Si hæc credantur, magnum video periculum pietatis: si quæ ego dixi, nullum planè. Verè dixit Herrera singulis propè vicis singulas fuisse linguas ante constitutum imperium apud Mexicanos: imò partim & postea. idque necesse est accidere ubi homines inter se segregati suspectique vivunt, ut nota

vit Garcilas Vega, tum in Peruana,
 tum in Florida Historia. Idem de
 Huronibus, tantillâ parte dixit Sa-
 gardus. Veniamus ad morum indi-
 cia. Tacitus de Germanis: *Prope soli
 barbarorum singulis uxoribus contenti
 sunt.* Dicit idem de Massagetis Stra-
 bo, sed ita ut eos in ea re à cæteris
 Scythis distinguat. Nam à Scythis
 orti Getæ, quibus singulis pluri-
 mas fuisse uxores idem Strabo Me-
 nandri versibus probat. Et is mos
 mansit apud Tartaros tum magnæ,
 tum minoris Tartariæ. Vetusissimi
 Septentrionalium Americanorum,
 teste Gomarâ, sunt Chichimecæ,
 Magatecæ, Otómri, Pindes. His
 omnibus more Germanico singulæ
 uxores. Addit Tacitus exceptio-
 nem: *exceptis admodum paucis, qui non
 libidine, sed ob nobilitatem plurimis nu-
 tibus ambiuntur.* Eadem planè exce-
 ptio est apud Herreram de Hondu-
 ris,

ris, Iacobum le Maire de Gallorum
 in Floridam itineribus, & apud
 Garcilam Vegam in descriptione
 Floridæ. Is enim ipse Incharum ne-
 pos qui de Peruanis, etiam de Flori-
 da scripsit, & quidem accuratè. Ha-
 bes ibi arma, arcus, & sagittas, tri-
 bunalia contra æstus. Pœnam adul-
 terij eandem quæ apud Germanos
 in Tacito: *Accisam crinibus nudatam
 coram propinquis expellit domo maritus.*
 Arcus & sagittas etiam in Virginia
 Angli notarunt. Duodecim iudices
 habes apud Herreram. sic & apud
 Gothos olim. Nicaragua colonia est
 Mexicanorum. fur ibi in servitutem
 addictus ei cui damnum dederat:
 ignavorum in milites rupta arma.
 Habes eadem in Gothorum & Lan-
 gobardorum legibus, ubi illa armo-
 rum ruptio dicitur harniscare. Nar-
 rat idem Herrera. servum factum,
 qui ancillæ se miscuisset. Quod ip-

sum quoque in Gothorum est legibus. Sororum filios hæredes, non sane alia de causa, quàm quòd certior ea cognatio, & infantes ad amnem delatos, narrat post alios Benzo. Posterius hoc etiam Gomara. Ad libertatis usque iacturam alexusum, habet Herrera. Vicatim habitasse gentes eas, & Acoſta, & alij. Tempora per noctes & lunas digesta prope omnes. Quæ omnia esse Germanica negare nemo potest. Pars autem Germanorum Norwagi. Hactenùs de Norwagica origine. Tranſeo ad Æthiopicam. Circumcisos fuisse, cùm Hispani in illas terras venêre, Iucatanenses & vicinos quosdam populos tam multos testes habemus, ut id negare non sit hominis modesti ac verecundi. Baptismum addit Martyr. Baptismo datum nomen regenerationis: administratum infantibus anno æ-

tatis tertio. Parentes ad id se parâsse
 ieiunio & secubatione : confitend
 morem , unctiōnem in fronte , ho-
 nestam sepulturam , fidem de iudi-
 cio universali , Herrera. Hæc simu-
 iuncta aliò referre non possum
 quàm ad Æthiōpas Christianos
 nam & unctiōnem Baptismo acces-
 sisse , ut apud Christianos veteres
 ita & apud Abasenos , notatum o-
 ptimo scriptori Alvaresio. Regnum
 Abasenorū pertinuisse adusque
 Manicongum , testantur relatione.
 Antwerpia editæ anno CIOICLVIII
 Nigritis , id est , Abasenis & Nubi-
 (fuere autem & Nubæ olim Chri-
 stiani , ut Alvaresius , & alij nos do-
 cent) vetera fuisse commercia cum
 Oceani Æthiōpici accolis , dicit
 Leo Afer. Et inde , nisi fallor , cir-
 cumcisio in Caracombainsula , qua
 est in ostiis fluvij Gabar , cuius re-
 testem habemus Linscotium. Ob

iicitur & mihi & Martyri Anglerio,
 qui idem ante me sensit, magnum
 Oceani spatium, & quod Iucata-
 nensis regio, & quæ ei sunt vicina,
 istis Æthiopiæ partibus, non ex di-
 recto, sed ex transverso obiacet.
 Respondeo, iactationes tam lon-
 ginquas evenisse vi tempestatum.
 Testes sint Indi, quos diximus, ad
 Germaniæ delatos littora. Audia-
 mus & Tacitum de cohorte Vespio-
 rum in Britanniam transmissa: *Tres*
Liburnicas adactis per vim gubernato-
ribus ascendere, & uno remigante, su-
spectis duobus eoque interfectis, non-
dum vulgato rumore ut miraculum pro-
vehebantur. Mox hac atque illa rapti,
& cum plerisque Britannorum sua de-
fensantium prælio congressi, ac sæpe vi-
ctores, aliquando pulsî, eo ad extremum
inopie venere, ut infirmissimos suorum,
mox sorte ductos, vescerentur. Atque ita
circumvecti Britanniam, amissis per in-

scitiam regendi navibus , pro pradoni-
bus habiti , primùm à Suevis : mox à
Frisiis intercepti sunt. Narrat idem
 disiectâ Germanici classe , partem
 navium deductam in novissimum
 & sine terris mare: alias eiectas apud
 insulas longiùs sitas: militem, nullo
 illic hominum cultu, fame absumi-
 tum, nisi quos corpora equorum
 eodem elisa, toleraverant. Alios in
 Britanniam raptos. Hos, ut ex lon-
 gino revenerant, miracula nar-
 rasse, vim turbinum, & inaudita
 volucres, monstra maris, ambigua
 hominum & belluarum formas.
 Adde iam multis gentibus morem
 fuisse cum feminis navigandi, quo
 & *Herreræ* notatum. Et solere pro-
 pter maris incerta in multum tem-
 pus assumi commeatus. Tempesta-
 tibus quosdam in Americam deli-
 ctos etiam *Acosta* sentit. Brasilia
 tali casu inventam à *Portugall*

omnes consentiunt. Probabile au-
 tem esse quod hîc dixi, nec ipse qui
 contradicit negare debuit. Dicit e-
 nim ipse quod de Cananæorum in
 Americam adventu dicitur, fidem
 meritorium, si Cananæi ad oram
 Atlantici Oceani habitassent. Ad-
 eam verò habitant Æthiopes illi,
 unde ego Iucatanenses ortos arbi-
 tror. Et hoc fortè voluêre Chiapæ
 habitatores, cùm suos maiores ab
 Austro venisse dicerent. Nam Æ-
 thiopia illis Americæ partibus ad-
 iurionotum sita est. In Mesteca sa-
 ta facta ritu & habitu Æthiopum
 et Herrera. Brevevodus verò scri-
 ptor diligentia etiam nostro ob-
 spectatori laudatæ, ait eos qui in
 Guarequa sunt Americæ vi tem-
 peratum credi eiectos ex partibus
 Guineæ, aut Æthiopiæ. Neque me-
 dit, quòd Iucatanenses non sint
 nigro colore, ut Æthiopes. Solent

enim corpora paullatim vi cœli novi degenerare à sua origine, ita ut Portugallorum in India Asiatica soboles tertia, Indis eorum locorum similis fiat, quod Linschotio notatum. Atque ita nunc, quantum tempora ferunt, absolvimus nostras de parte Americæ nobis propiore coniecturas. Eos qui ad Austrum sunt venisse ex terris ultra fretum Magellanicum, non operosæ est probationis, cum Petrus Fernandes de Quir, productus ab obrectatore, certus testis, dicat qui Americanorum habitum & mores noverit, statim animadversurum magnam similitudinem inter eas nationes, ut maximè verisimile sit eandem esse originem. Et qui fretum Magellanicum pernavigarunt, testantur paria utrinque corpora & mores. Et apud Peruanos vetus erat fama, gentes illas ipsis ad Austrum

obfitas , à multo Australioribus
 locis venisse : & quidem , quod A-
 costa ait , mari. Quòd si à freto Ma-
 gellanico pone fretum Lamairij ,
 continuus est terrarum tractus ad ea
 usque loca , quæ Gilolum & Iavam
 respiciunt , ut multos suspicari vi-
 deo , & sacris Scripturis credimus ex
 Asia primùm ortum omne huma-
 num genus , unde potiùs quàm ex
 ipsa India Asiatica venisse credamus
 illos qui magnam illam terram An-
 tarcticam incolunt , in omnem par-
 tem me versans cogitare nequeo.
 In India Asiatica fuisse homines gi-
 ganteæ magnitudinis docet nos
 Bartholomæus Leonardus Argen-
 zola. Tales & in Americæ parte au-
 strina fuisse , & fama prodidit , &
 ossa reperta , teste Wislitiro : & nunc
 quoque non pauca corpora molis
 eximiæ. Venisse eos à locis trans fre-
 tum Magellanicum , ait Herrera.

Ad fretum Mairianum visa itidem
 magnæ molis corpora , testantur
 qui de iis locis relationem fecêre.
 Nec quidquam adferri video , quod
 nostram hac de re coniecturam
 convellat. Non magis temerarium
 videri potest, quod Peruanos, ut al-
 terius ingenij, ita & originis alterius
 esse credidi, & quidem ortos ex Si-
 nensibus. Sinenses quippe, ab anti-
 tiquo sedulos navigatores , loca
 quamvis longinqua mari quæsiisse,
 & Xaverius & alij commemorant.
 Solitos eos sine pyxidis nauticæ au-
 xilio maria transire, A costa. Itaque
 nihil mirum, si multum quærendo
 ex sua continente in insulas, ex in-
 sulis in oppositam continentem de-
 venerint, ibique oram legendo per-
 venerint ad occiduas Peruanæ par-
 tes, & inde ad Titicacam. Nam cer-
 tē de Sinensium navigiorum reli-
 quis testem habemus Martyren

Anglerium. Icaë quoque & Aracæ habitatores, ut Acoſta refert, dicebant olim navigatum illud quod ad Occidentem Americæ eſt mare. Mari eò ventum, ante Hiſpanorum tempora docent & Garcias & Benzo. Pari modo ad Canarias venêre Genuenſes anno Chriſti milleſimo trecentefimo quinto. Neque obſtat quod Peruanî mirati dicuntur Hiſpanorum naves. Multùm enim illæ & forma & magnitudine à Sinenſibus differebant. Ne Colchi quidem ſine navibus Phafim tranſebant. Et tamen Colchus qui Argo navem viderat, apud Actium novitatem rei his verbis exprimit:

— — — *tanta moles labitur*

Fremebunda ex alto, ingenti ſonitu et

ſpiritu:

Pra ſe undas volvit: pelagus reſpergit:

reſlat:

*Ita ut interruptum credas nimbum vol-
vier.*

*Aut quod sublime ventis expulsum rapi
Saxum: aut procellas, vel globosos tur-
bines*

Exsistere ictos undis concursantibus:

*Nisi quas terrestres pontus strages con-
ciet:*

*Aut forte Triton fuscina evertens spe-
cus,*

*Subter radices penitus undanti in freto
Molem ex profundo saxeam ad cælum
eruit.*

Præter ingenij ac regiminis con-
gruentiam, notavimus & alias simi-
litudinis notas. In Sinis Solis fre-
quentem fuisse cultum testantur Je-
suitarum literæ. Et Iaponensiû mos
est per Solem iurare. Eundem cultû
in Peruana fuisse unicum docet nos
ille ex Incharum genere Garcilas, &
quicumque de rebus Peruanis scri-
psere. Nam si qui sapientiores ma-

ius aliquid Sole agnovêre numen, id
 intra animum fuit, sine ullo cultu
 conspicuo. Et tales etiam in Sinis &
 Iapane reperti sunt quidam. Figu-
 ras rerum apud Peruanos agnoscit
 idem ille Garcilas, non in nodis il-
 lis & filamentis, sed in parietibus
 Monumenta rerum per figuras vi-
 ce literarum apud Peruanos, &
 Herrera. Et Mexicanos ait ab imo
 ad summum scripsisse: alios Ame-
 ricæ à summo ad imum, quod sci-
 tur esse de moribus Sinensium. Li-
 bros in Americæ partibus quibus-
 dam fuisse vult Benzo. Diversoria
 publico sumtu viis apposita, qui-
 bus iter facientes exciperentur, no-
 tat apud Sinenses Mendez Pinto
 apud Peruanos Garcilas. Lingua nec
 apud Sinenses quidem una. Et apud
 Peruanos, ut apud Floridanos
 multiplex olim ob familias segre-
 ges, quod notatum & Garcilæ, &

Ciecæ, & aliis. Et Incharum fami-
 liæ alia lingua quàm subditorum.
 An aliqua sit vocum consonantia,
 is demum dicere poterit, qui om-
 nes Sinenfium, & omnes Peruano-
 rum linguas noverit. Hæc ideò at-
 tuli, ut ostenderem probabilia esse
 quæ mihi in mentem venerant.
 Neque enim pro exploratis ea ob-
 trudo. Iterùm dico, si quis certiora
 adferat, habiturum me ei gratiam.
 Sed agat ut inter bonos fieri oportet,
 non vitiligatorum more. Er-
 rorem unum quem multi errant, &
 qui huic inquisitioni obstare mul-
 tùm potest, evellendum mihi iudi-
 co. Is est existimantium statim à
 Noæ temporibus, aut à Babylo-
 niæ turris exstructione, in omnes
 terrarum partes diffusum fuisse hu-
 manum genus. At non ita se res ha-
 bet. Et illi qui apud Moſem nomi-
 nantur populi circa Armeniam Sy-

riamque sunt, aut non longè inde
 Scythæ multò pòst, impellendo
 alij alios, venère ad Septentrionalia
 Germaniæ, id est, in Scandziam
 Unde origo cæteris Germaniæ po-
 pulis. Sed de hac re nihil nunc di-
 cam amplius: sed liberaliter satis
 hanc rem tractabo in Anteloquio
 ad res Gothicas. Neque verò in A-
 merica ulla sunt vestigia, quæ nos
 ad origines ducant antiquiores iis
 quas adsignavimus. Mantissæ loco
 alia quædam libet annotare, non
 quòd ad argumentum nostrum fa-
 ciant, sed ut obtrectator ab alienis
 reprehendendis, ad sua corrigenda
 se vertat. Pyxidis nauticæ mentio
 non reperitur ante annum millesi-
 mum ducentesium & sextum.
 Machinas illas igniarias, quibus
 pridem bellantes utuntur, non esse
 in Sinis, testantur Iesuitarum literæ
 anni **CIOIOCXI**. At sunt in locis vi-

cinis Perfidem respicientibus: eò à
 Persis venêre: ad Persas à Turcis: ad
 Turcas à Venetis, qui machinis ta-
 libus usi iam anno millesimo tre-
 centesimo octavo. Typographiam
 ante Portugallensium adventum
 Sinenses non habuêre. Nam totas
 tabulas figuris incisas imprimere in
 materias molliores, vetus est fer-
 me ubique. Typographiam autem
 cùm dicimus, intelligimus figuras
 singulas ac solidas seorsim adsum-
 tas, & certo ordine inter se compo-
 sitas, atque ita impressas chartæ: de
 quo reperto inter Moguntiacenses
 & Harlemenses controversia est.
 Non convenit quod dicit obtrecta-
 tor, maximè feros fuisse America-
 nos, qui proximi essent Septentrio-
 ni, & quod agnoscit, minimè ibi
 reperiri hominum estores. Quo-
 modo equi facilè vagentur, & ex
 mansuetis efferentur, historia est

apud Garcilam. Estque id non minimum inter argumenta, quæ credi faciant Scythiam cum America non cohærere. Vide autem qui probabilibus fidem derogat, quàm multa dicat non credenda. Per Scythiam transiisse homines non Scythas: Scythiam olim fuisse sine equis, quod contra omnem est historiam: equos transire non potuisse per montes per quos transeunt homines: inter Americam & Tartariam crebra freta intercurrere: Tartaros fuisse navigatores: quorum naves nemo vidit, nemo memorat in Euxino, aut Caspio mari, aut in Mœoti, aut ad oram Sinarum, ita ut nihil restet ubi navigaverint, præter glaciale Oceanum. Egregiè verò argumentatur; si Sinenses fuere navigatores, tales fuisse & Tartaros, unde orti Sinenses; quasi dicat; quia Batavi
na-

navigatores sunt, ideò & Cattoſ
 tales fuiſſe. Miratur origines per
 Iſthmum Panamæ dividi, cum ta-
 men ibi montes collocet, & nulli-
 bi faciliùs quàm in anguſtiis inhi-
 beantur tranſitus. Sinenſes vult pro-
 ximis locis adhæſiſſe, cum eos non
 in cætera tantùm Indiæ, ſed & in
 Ceilanem (quam Selandivam vo-
 cat Græcus ſcriptor non editus,
 eandemque Taprobanam dicit: &
 eſt ſane Taprobane apud eruditos
 omnes, non autem apud hunc qui
 ſe excellentem Geographum pu-
 tat) navigaſſe omnes norunt. Etiam
 in Africam eos navigaſſe teſtes ſunt
 Xaverius & Teixera. Illud quoque
 expedire nobis debet; Rhedas illas,
 quibus per glaciem vectos vult gi-
 gantes, quæ animalia traxerint. Pro-
 bet vel uno teſte Hiſpanos à Ro-
 manis pulſos fuiſſe in Americam,
 ſicut nos Norwagos in Americam

venisse probavimus. Si scisset Cananæos eosdem esse, qui Phœnices, non mirum ei videretur, venisse eos ad Herculis columnas, ubi & colonias habuere nobiles. Hannonem mirâ audaciâ ad Americam usque promovet, qui ita Africæ hæsit littori, ut ne ad Canarias quidem pervenerit: quod & ex ipsius Hannonis, & ex aliorum scriptis apparet. Autololes quis unquam fando audivit, aut legit navigasse? Quis eorum mores descripsit, ut cum Brasiliensium moribus possent comparari? Sed hæc in Historia, Geographiâque talia sunt, quale in Latina lingua dicere remulco trahi, pro remis agi: cum remulco agi soleant etiam maximæ veliferarum navium: quale in Physica, negare ranas & mures imperfecta esse animalia; quòd ordinatio modo coëant, & pariant: cum

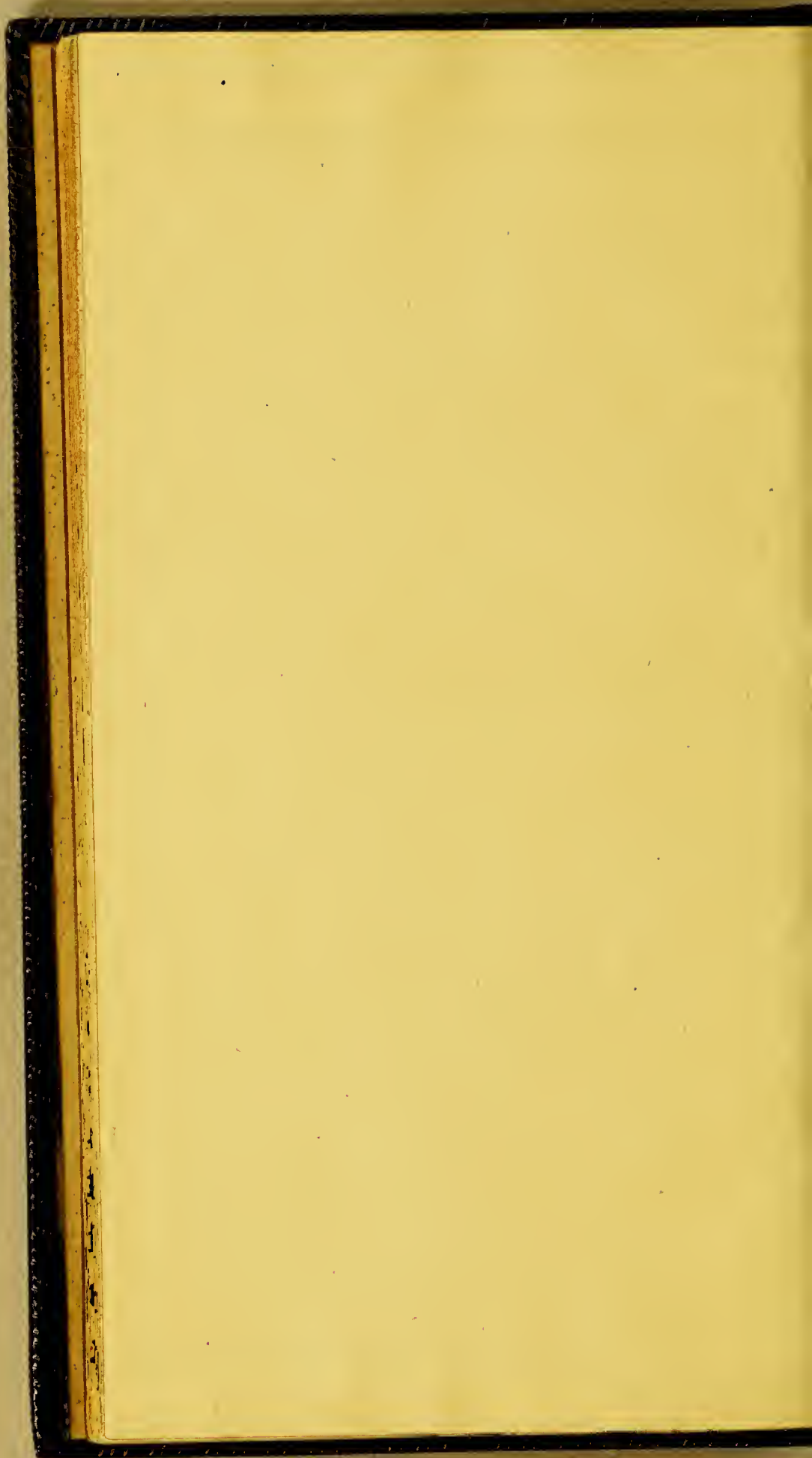
præter ordinarium illum modum,
nasci eos ex luto & putredine, ut
vermes & serpentes, notissimum
fit, eoque nomine à perfectioribus
animalibus non parùm differant.
Certè nisi meliores, quàm istæ
sunt, censuras exerçant illi tem-
poris causa facti presbyteri, careri
illis potuit.

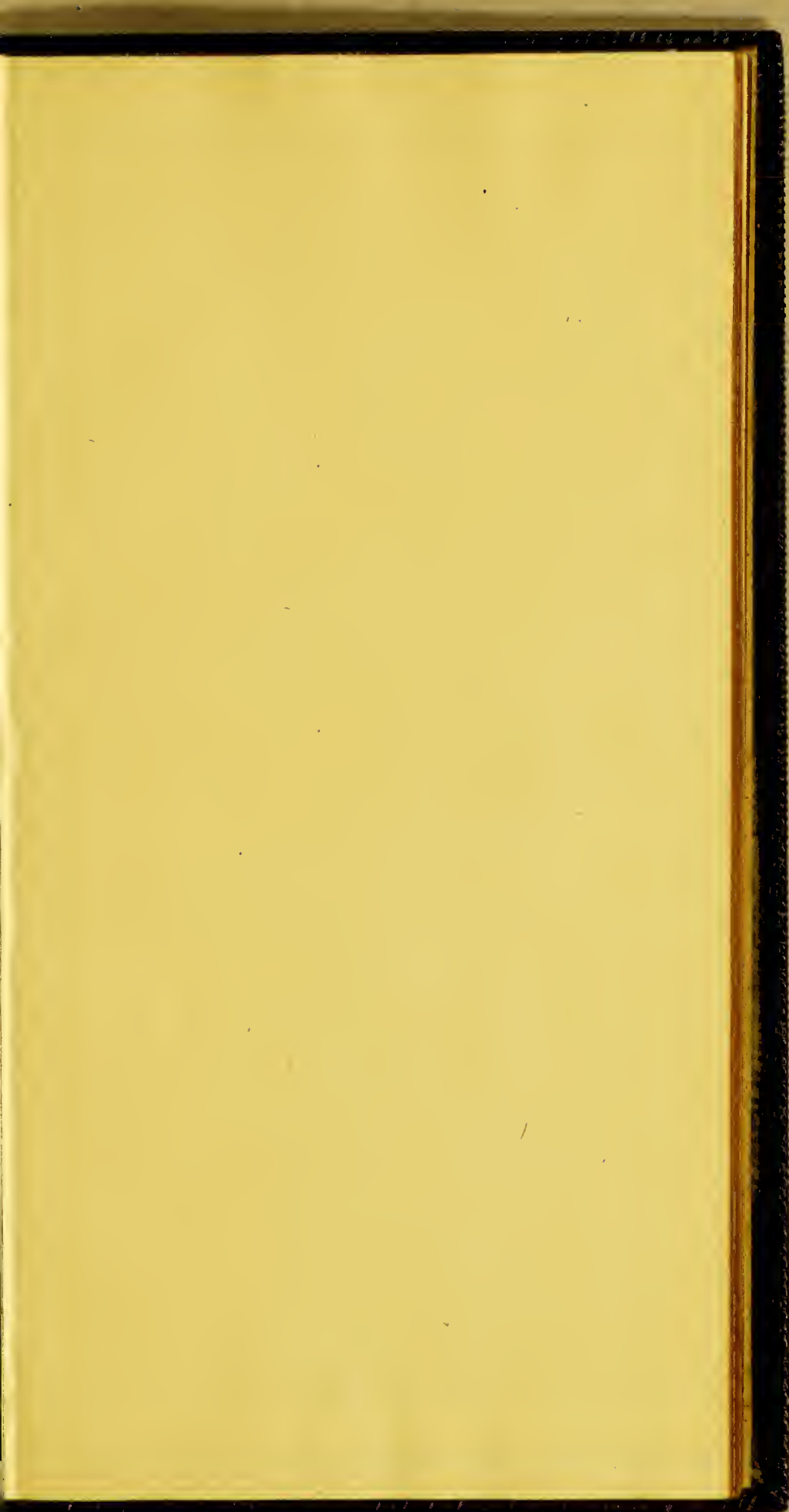
FINIS.

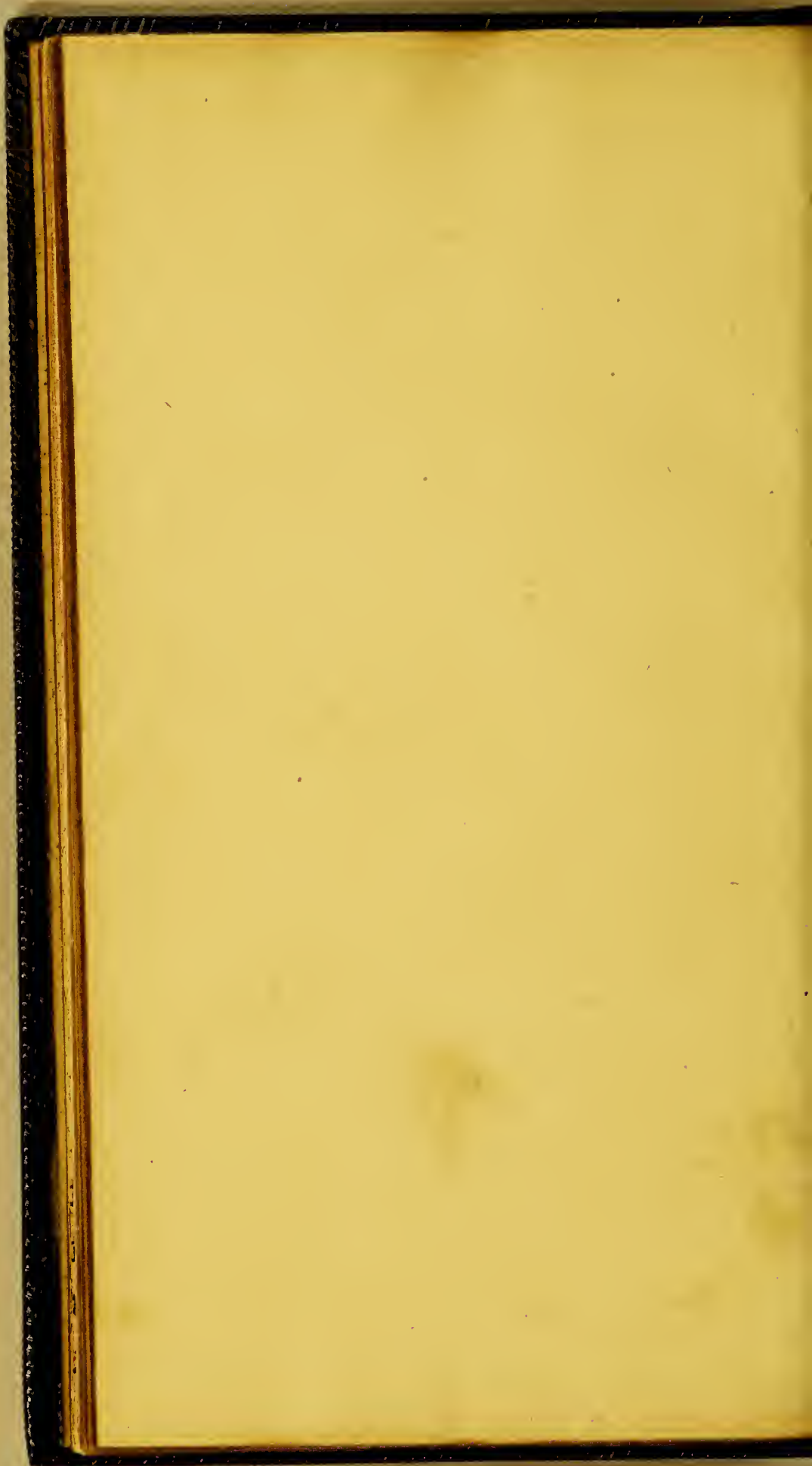
Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

1217

F643
G881d

